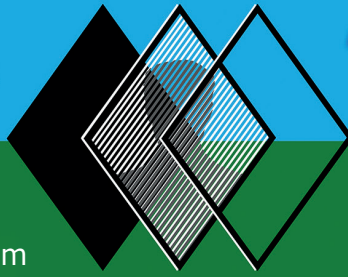

A magyarországi
protestáns egyházak
cigánymisszióinak

negyedévente
megjelenő lapja

2024. 11. évfolyam, 4. szám

TÜKÖR

JAKOB

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.” Máté 7,12

Cigánymisszió

A cigánymisszió az, ami nélkül – többek között – a mai egyház nem lenne egyház, illetve ezen a súlyos kijelentésen enyhítve, küldetését nem, vagy csak részben teljesítő egyház lenne. De, miként a Tükör mostani száma bizonyítja: látszik már a gyümölcse nehéz, de szép életutakban, cigányok által írt missziói könyv megjelenésében, s megismerhetjük annak egyik aspektusát is, azt, hogy milyen bibliai alapon nyugodhat a cigánymisszió – ám az is kiviláglik: sokunknak még sokat kell tennie, hogy teljesebben kibontakozhassék ez a kikerülhetetlen szolgálati ág.

Az irgalmas cigány

Távolságtartás, lenézés, lekicsinylés, félelem, előítélet, fenntartás, lebecsülés, sztereotípiák, kirekesztés, sablonokban gondolkodás, beidegződés, óvatosság, rasszizmus, általánosítás – és még jó néhány ilyen, negatív indulattal átítatott viszonyulási formát lehetne felsorolni. Mind méltatlan az emberhez, legfőképp a keresztény emberhez. Az emberiség nagy tragédiájaként végigkíséri egész történetét. Jelen volt a Jézus korabeli Palesztiaiban, mint ahogy jelen van a mai Magyarországon is. Sajnos nincs ezektől mentes ország, nemzet, népcsoport, de még az egyes emberek közt sem találunk akár csak egy „mentes”-t is! Olykor harcot hirdettek/hirdetnek ellene átfogó és maradandó eredmény nélkül, ráadásul csak elvétve tiszta indítatásból, többször inkább a hatalmi harc egyik megnyilvánulásaként – számításból.

Miből adódik ez az áldatlan, megoldatlan állapot? Vakságunkból, balga önzésünkben, veszített pozíciónkból és mert nincs előttünk érdemi példa, illetve, ha van, nem vesszük komolyan cselekedeteivel hitelesített szavai útmutatását. Ez a valaki a minden kor minden egyes embere érdekében emberré lett Isten, Jézus Krisztus.

Amikor ő a földre jött, egy kiválasztott nép tagja lett, egy olyan népé, amelyik arra kapott mandátumot, hogy a népeknek az ő létük, életvitelük, Istenre figyelésük, Isten iránti elköteleződésük, engedelmisségük tegye a pogányokat az egy igaz Isten tisztelőivé – és bizony erre a nemes küldetésre Izrael népe teljességgel alkalmatlannak

bizonyult. Amikor Jézus megszületett, felnőtt, tömegeknek sokféleképpen szolgált, meghalt a kereszten és feltámadt. Ekkor a két, zsidók által lakott országrész (Galilea és Júdea) közé beekelődvé létezett Samária, amit egy a zsidók és pogányok keveredéséből származó, a zsidó vallásból bizonyos elemeket átvevő népesség lakott. Mind e mellé bizonyonnyal elüthött a kinézetük, különbözött az öltözködésük, szokásaik, ünnepeik. Ránézésre is tudták azonosítani őket. A zsidók mélységesen lenézték a samáriaiakat, a házaikba sem mentek be, tartózkodtak minden nemű érintkezési formától, még az általuk lakott országrészt is – inkább kerülő útvonalakat használva – elkerülték.

Ebbe a helyzetbe robban be Jézus és rombol le minden távolságtartást, lenézést, lekicsinylést, félelmet, előítéletet, fenntartást, lebecsülést, sztereotípiákat, kirekesztést, sablonokban gondolkodást, beidegződést, óvatosságot, rasszizmust, általánosítást stb.-it, amikor a tanítványok sértődöttségéből adódó bosszúvágyát kioltja egy önvizsgálatra indító felszólítással. Történt ugyanis, hogy Galileából Jézus, a Békesség fejedelme békességet szerezni ment Isten és ember, ember és ember között a Júdeában fekvő Jeruzsálemba, a Békesség városába, ahova Samárián keresztül kívánt eljutni. Megbizta a tanítványokat, hogy szerezzenek szállást, de a samaritanusok részéről elutasításban volt részük (a távolságtartás, lenézés ... stb. kölcsönös is lehet!) A tanítványok felajánlják Jézusnak, hogy szívesen megoldják a helyzetet: helyre teszik az őket lenéző, kirekesztő samaritanusokat és tüzet kérve Istentől

elpusztítatják őket. De váratlan fordulatként Jézus épp őket teszi helyre. (Lk 9,51-56)

Máshol és máskor a tanítványok egy kétes erkölcsű, az asszonytársai által is kirekesztett samáriai nő tásaságában találják, aki a jézusi elfogadás, szó erejétől, a messiási jelenség hatására gyökeres változáson megy keresztül, és samáriaiak sokasága a benne lezajlott lényegi változást érzékelve Jézushoz megy, és felismerik benne ők is a Messiást.

Az irgalmas samaritanus elnevezéssel ismert példabeszédében Jézus mellbevágó erővel tesz tanúságot kora cigányai mellett, nem megszégyenítve, de kijózanítva saját népét. A kirabolt, félholtra vert embertársuk megsegítésére hivatott bennfentesek nyilván megtalálják a segítségadás elmaradásának okát (teológiai/valási, szokásbéli, praktikus, önféltés stb.) és nyugtatják lelkiismeretüket. Velük állítja szembe, vagy inkább mutatja föl a samaritanust, aki mindezzel és más egyébbel sem törődve csak a rászorulat látja, valamint az elsősegélynyújtás elkerülhetetlenségét. Eljut a „másodiksegélynyújtás”-ig – biztonságos helyre szállítja, majd a „harmadiksegélynyújtás”-ig – kifizeti a szállás, gondoskodás, gondozás költségeit, sőt a „negyediksegélynyújtás”-ig is – fölajánlja: visszatérésekor az esetlegesen pluszban fölmerülő költségek kifizetését is. Magát nem kímélve a tőle telhető mindent odaad tehát a halálos bajban lévő megmentéséért. Tán megkockáztathatjuk: az irgalmas samaritanus alakjában Jézus magát jeleníti meg! Lehetett ennél magasabbra emelnie a tanítványai, a hallgatósága előtt kora cigányai

it? Másik oldalról megközelítve a példázat üzenetének aktualizálását: a cigányok keresztényé, azaz krisztusivá válva „A Segítésgyújtó” eszközeivé válhatnak!

Jézus bennünket is pont ezekre a felismerésekre akar elvezetni, hogy szó és cselekedetbéli üzenetének ne csak ismerői, hanem gyakorlói is legyünk. Ezzel fejez-

te be a példabeszéd inspirálta beszélgetést: Menj el, te is hasonlóképpen cselekedj!

Bakay Péter

Isten kegyelmének átfformáló ereje Balog Sándor életében

**Balog Sándor élete a hit által vezetett új-
rakezdés bizonyossága, amely megmutatja,
hogyan lehet a legnagyobb mélységekből
is felemelkedni, és Isten szolgálatával má-
sokat segíteni. Hajdú-Bihar vármegyéből
származik, Debrecenben nőtt fel. Gyer-
mekkora nem volt mentes a nehézségektől:
szülei válása után édesapjával élt,
ahol gyakran találkozott az éjszakai élet
sötét oldalaival. Ez az időszak komoly ha-
tással volt fiatal éveire, és számos kihívás
elé állította.**

Debrecenben kezdte meg iskolai tanulmányait, de a családi körülmények miatt édesanyja nevelte tovább. Bár a sportban kiemelkedő tehetség volt és a tanulásban is helyt állt, fiatalkorában mégis elcsábította a drogok és a bűnözés világa. Az elkövetett hibái miatt végül javítóintézetbe került. Sándor már 16 évesen fogadalmat tett Istennek: ha megszabadul a nehézségektől, életét szolgálatának szenteli. Bár ezt a fogadalmat éveken át nem teljesítette, 25 éves korában megtért, és ettől kezdve teljesítette ígéretét.

Sándor életét nemcsak a drogok, hanem a szerencsejáték is megnehezítette. Szendélybetegsége odáig fajult, hogy eladta a család házát, amit édesanyjától kaptak, és a szerencsejátékban elveszítette az árát. Feleségével és gyermekeivel egy időre hajléktalanná váltak, míg édesanyja befogadta őket. Ez a tragikus helyzet fordulópontot hozott

számára, amikor felismerte, hogy gyökeres változásra van szüksége. Ezután tért meg, és azóta hitét Jézus Krisztusban találta meg, amely új irányt adott életének.

Feleségével, akivel immár több mint 22 éve házasságban van, öt gyermeket nevelnek. Korábbi élete nehézségei – beleértve az alkoholizmust, a szerencsejátékot és a hajléktalanságot – teljesen eltűntek, ahogy hite erősödött és Isten felé fordult. Sándor számára a hit nemcsak menedéket jelentett, hanem az újakezdés lehetőségét is.

Sándor először egy házicsoporthoz kezdte hirdetni Isten igéjét, ahol olyan emberekkel találkozott, akik szintén a változást keresték. Később csatlakozott a helyi Pünkösdi Gyülekezethez, ahol azóta is aktívan részt vesz a közösség életében. Ze-

nés szolgálata fontos eszközzé vált számára, hogy megossza az evangéliumot. Bár a nulláról tanult meg gitározni 30 évesen, ma már szolgálatainak szerves részét képezi a zene. Jelenleg Békés vármegyében 17 csoportot felügyel, amelyek közül kettő nagyobb gyülekezet. Szolgálata nemcsak a helyi közösségek vezetésében nyilvánul meg, hanem a Magyar Pünkösdi Egyház Országos Cigánymisszióban is, ahol az Országos Presbiterium tagjaként a cigány közösségek lelki és társadalmi felemelkedéséért dolgozik.

Sándor nemcsak a gyülekezetben vállal fontos szerepet, hanem a roma közösség érdekképviselőjeként is. 2019-ben beválasztották a helyi roma önkormányzatba, felismerve a helyi cigányság érdekeinek képviselőre való igényt. Feleségével és fiával együtt elkötelezetten dolgoznak azon, hogy a helyi roma közösség helyzetét javítsák, és támogassák őket a mindennapi nehézségek leküzdésében.

Sándor elkötelezettsége a szolgálat iránt nemcsak a gyülekezeti munkájában, hanem tanulmányaiban is megmutatkozik. Feleségével együtt jelenleg a Baptista Teológiai Akadémia Szociális lelkigondozói szakán másodéves hallgatók, amely segíti őket abban, hogy még hatékonyabban tudják szolgálni közösségeiket, és építsék Isten országát.

Durkó Szabolcs
Fotó: Gavra Róbert

Megérik Isten szeretetét a szívünkben

Fogarasi Imre, „Tomi”, lelkigondozó, presbiter gitárral a kezében és nagy mosollyal az arcán osztja meg a tuzsériakkal azt, mit is jelent az új esély. Tomi története sokunkat bátoríthat arra, hogy őszintén odaszánjuk magunkat Istennek.

– Ákoson nőttél fel, Romániában. Éppen akkoriban, mikor elindult a településen a misszió. Hogyan találkozottál Istennel?

– 12 éves voltam, amikor imaházba kezdek járni. Egy idős bácsi eljött Ákosra és egy háznál beszélt az Úr Jézusról, hirdette az evangéliumot. Ide ellátogatott édesanyám is, én pedig szaladtam utána, hogy lássam, miről van ott szó. A bácsi pedig tanított az ígéről. Aztán rendszeressé váltak ezek az alkalmak, elindult a misszió, nemcsak a felnőttek, de a gyerekek felé is. Ahogy gyerekként elkezdtem imaház-

ba járni, nagyon nagy öröm volt a szívemben. Igyekeztem megtanulni az igeverseket, énekeket. A bibliai történetek által megértettem, hogy Isten engem nagyon szeret. 14 éves voltam, amikor Isten rávilágított a bűneimre, hibáimra és átadtam neki az életem. Aztán 16 évesen merítkeztem be a Krasznán, kilenc másik hívővel együtt, akik között ott volt a feleségem is, bár ekkor ezt még nem tudtam. Édesanyám egy évvel ko-

rábban merítkezett be tíz társával együtt, így már 21 tagja volt a gyülekezetünknek. Hétről-hétre növekedett a gyülekezet az üdvözlőkkel, ahogy az Apostolok Cselekedeteiben is olvassuk. Négy évvel később Máriával összeházasodtunk, miénk volt az első menyegző a faluban. Addig Ákoson csak lakodalmak voltak, ezek pedig mindig verekedéssel vagy kiabálással végződtek. A miénk volt az első házasságkötés, amit Isten áldásával és örömben éltünk meg. Sokan elcsodálóztak ezen, mert még sosem láttak igazi ünneplést. Ahogy nőtt a gyülekezet, megszólítottak, hogy váljak szolgálattevővé, majd előljáróvá, és amíg Ákoson éltünk, így szolgáltam a gyülekezetben.

– *Most Tuzséron élsz és szolgálsz. Hogyan érkezted a településre?*

– A házasságkötésünk után a szüleimmal együtt kezdtünk dolgozni, piacoltunk Záhonyban, Kisvárdán és a környéken. Egyik alkalommal, ahogy mentünk Záhonyból Nyíregyháza felé, éppen a vonaton dicsőítettük az Urat, amikor felszállt Tuzsérról Révész Zsolt testvér. Az éneket hallva elcsodálkozott és ahogy jött a hang felé, azt gondolta, angyalok vannak a vonaton. Amikor odaért, becsatlakozott, majd bemutatkoztunk egymásnak, és elhívott, hogy szolgáljunk a helyi gyülekezetben és a cigányság felé is. Nekem ez volt a szívem vágya, hogy dolgozzunk és közben missziózzunk is. Két

évig szolgáltunk együtt, viszont aztán újra haza kellett mennünk, mert ott is szükség volt ránk a gyülekezetben.

Hat éve újra Tuzséra kerültünk, azonban nehezen találtuk meg a helyünket. Németországba költöztünk, ahol egy-két hónapot töltöttünk, de sem nekem, sem a családom tagjainak nem volt ott békessége. Ekkor mondtam Máriának, hogy ha az Úr megnyit egy ajtót, akkor még hűségesebben fogjuk őt szolgálni. Így visszajöttünk, és beépültünk a tuzséri Kegyelem Roma Baptista Gyülekezetbe, ahol tavaly óta presbiteri

avatású lelkipásztorként szolgállok. A Magyarországi Baptista Egyház Országos Cigánymisszió vezető munkatársi csapatának is tagja lettem. Közben megismerkedtem Bacsó Benjáminnal, a Baptista Tevékeny Szeretet Misszió hitéleti igazgatójával. Amikor beszélgetni kezdtünk, elmondtam neki, az a szívem vágya, hogy szolgáljak az Úrnak és missziózzak a cigány nép felé, mert betöltött Isten szeretete. Azok felé tudunk hatékonyan szolgálni, akik megérik azt, hogy Isten szeretete van a szívükben. Indítást kaptam arra, hogy még odaadóbban szolgáljak Tuzséron. És amikor Benjáminnal beszéltem, és ő felajánlotta, hogy legyek lelkigondozó, tudtam, hogy isteni kijelentés ez. Megértettem, hogy Isten arra hív, hogy maradjunk és segítsünk, hogy a tuzsériak minél többen megtérjenek. Így szolgálhatok az emberek felé például az Új Esély Központban is, ahol szenvedélybeteg és pszichiátriai betegek az ellátottak. Nagy öröm, ha látom, hogy érdeklődnek, vágnak az Isten után. Megígértem Istennek, hogy ha többet akar rám bízni, akkor még jobban odaszánom az életemet. Az a vágyam, hogy segítsék a testvéreken, hogy Isten szeretetét átadjam, és Isten minél többeket elhívjon, megszólítson nemcsak Tuzséron, hanem a környéken is.

Hegyesi Zita

Fotó: BTESZ

A pocsaji Simon Antal és felesége, Ancsa közel 25 éve lobogtatja Jézus zászlaját

Pocsaj egy megközelítőleg 2500 lélekszámú település a román határ közelében. Közel negyven éve ide költözött át az egyik szomszédos faluból a megrendült egészségű cigány fiatalasszony, Ancsa és három kicsi gyermeke, miután férje elhagyta őket.

Az egyedülálló édesanya és a segítségére siető Simon Antal között szerelem szövődött, így hamarosan össze is kötötték az életüket. A fiatal pár eleinte rokonoknál lakott, de amikor tudomást szereztek első közös gyermekük érkezéséről, saját kezükkel vetett vályogból apró házikót építettek maguknak. Az egyre gyarapodó család akkor is példás egységben és szeretetben volt együtt, amikor Antalt, az édesapát behívták katonának, vagy amikor a megélhetés érdekében a fővárosba járt fel dolgozni. Eközben nemcsak egy nagyobb házat tudtak fölépí-

teni a négy közös gyermekkel gyarapodott családjuk számára a faluszéli Apáti cigánytelepen, hanem élő kövekként maguk is beépültek a helyi református gyülekezetbe. Simon Antal hosszú évek óta a református gyülekezet presbitereként szolgál.

Talán mert Antal születési családjában nemigen hallott Istenről, és sokféle nehézséggel terhelt gyermekkorra volt, megtérése óta – feleségével együtt – fontosnak tartja, hogy bizonyoságot tegyen az életét, az életüket megváltoztató Istenről. Minden alkalommal bizonyoságot tesz arról, hogy Istennel

igenis jobb az élet, mint nélküle! Feleségével együtt erős elhívást érez arra, hogy gyermekek és fiatalok között szolgáljanak. Mintegy 15 éve foglalkoznak gyerekmiszióval, és arra törekcszenek, hogy családi otthonuk falai között befogadó keresztyén közösséget kínáljanak az Istent keresők számára. Rendszeresen Simonéknál a misziós családi napok, az imaközösségek és a bibliaórák, ahová nemcsak Pocsajból, hanem Esztárból és Konyárból is érkeznek testvérek.

Hogy hitük mellé ne csak jócselekedeteket, hanem tudományt is ragassza-

nak, Simon Antal és Anca az elsők között végezte el az Országos Református Cigánymiszió „Együtt-egymásért” gyülekezeti közösségfejlesztő munkatársképzését. Szolgálatuk igazolja, hogy a gyülekezeti és cigánymisziós munkában komoly támaszai tudnak lenni a település lelképítőszolgálatnak.

Isten áldja meg további szolgálataikat, adjon nekik és szeretteiknek testi és lelki egészséget!

Hanula-Csordás Dóra

Fotó: Váradi Levente

Könyvbemutató

A közelmúltban jelent meg Káli-Horváth Kálmán **A cigányok pasztorációjának teológiája** című könyve, melyben érdekesítő módon egészíti ki egymás teológia, pszichológia, irodalom, képzőművészet, társadalomtudomány. Alábbiakban a szerző szenvedélyes, ébresztő segítő/segélykiáltásként megírt megszólító erejű könyvbemutatóját olvashatjuk.

A fel nem ismert fájdalmas Krisztusarc szolgálatának megmentő ajándéka

A cigányok pasztorációjának teológiáját cigányként továbbadandó ajándékként kaptam. Mert nekünk, Istenre szoruló cigányoknak szeretnünk kell a velünk, a maguk megmentésére Krisztus által sorsközösségre utalt népeket széles e világban. Igaz ez a magyarsággal is, amelyen belül is külön küldöttünk hozzátok, az Úr Jézus Krisztus felekezeteket egységbe olvasztó egyetemes földi testét, Egyházát alkotó tagokhoz, magyarországi kereszt(y)én(y) testvéreinkhez.

A cigányság a társadalomból kivetett, társadalomban megvetett, pusztából, az élet perifériájáról, a megaláztatásból kiáltó útkészítő bűnbak hangjaként hoztam ajándékkul a könyvet roma szerzőtársaimmal (Dr. Balogh Róbert, Surman László, Dr. Balogh Győző János, Mária Katinka, Kovács Dezdemóna Mária).

Isten Szent Szellemének kényszerítve szívemet túlsordító, féltő szeretetével viszem Krisztus cigányokban ütlegelt, megköpdösött arcát, megnyomorított, földön

rugdalt, részvétlenül cserbenhagyott korpuzát a templomkapuitokon, gyülekezezteiken kívül hagyottaktól hozzátok, kereszt(y)én(y) testvéreim a vasárnap-i úrasztalához, mint Urunk megtöretett testét.

A cigányok pasztorációjának teológiája a cigányok Istentől Krisztus szegének történelmi halálra sebzettségével kapott megszenvedett tudásátadás. Mi ez a tudás? Magunkra ismerés Krisztusban, önmagunk krisztusi szemléletű megmutatása nektek, testvérekül rendelt kereszt(y)-én(y) felebarátainknak. Miért vált halaszthatatlanná, hogy a Lélek ihletettségének szeretetteljes kényszerítése kifosztott földönfekvőként így szóljon hozzánk: „Kelj fel és szólj!”? Azért, mert Atyánk annyira szereti Egyházát, hogy tetszhalott állapotából felkeltve szeretné, hogy az ő ölelésében szolgálótársakká váljunk a Megváltás Örömmüzenetének szeretetben egységet teremtő bizonyosságának felmutatásában. Ez csak akkor lehetséges, ha azzal a cselekvő indulattal/lelkülettel jöttök közénk, amely az Úr Jézus Krisztusban volt. Irgalmas samaritanusokká kell válnotok, mert Istentől rendelt méltóságunk helyreállításával arra rendeltettünk, hogy mi is irgalmas samaritanus küldöttekké válhassunk számotokra. Krisztus arcával, hangjával, szeretetcselekedeteivel szükséges közénk jönnötök, hogy a megpróbáltatások idején, nagy nyomorúságokban és szorongatásokban mi is így szolgáljunk ki részetekre Krisztusunk irgalmas szeretetét.

Akiknek közöttetek van füle a hallásra, azoknak megértés is adatik. Akik Krisztus lelkületével megértik, szóval megvallják és tettel cselekszik az ember teremtettségével Istenünké vált Mennyei Atyánk szeretet sorsközösségvállalásának öröktől rendelt

minőségi létállapotát Krisztus cigány népe felé, azokat Krisztus is testvéreként vallja meg az Atyának.

Közötök kell, hogy legyen hozzánk, mert Krisztusnak öröktől fogva köze van hozzánk. Ha velünk közösséget vállaltok, Krisztus közössége épül általatok. Mert eljött az óra, és az bizony most van, amikor az Atya igazi imádói léleken és igazságban imádják őt, mert az Atya is ilyen imádókat keres magának. Az Isten Lélek, és akik imádják őt, azoknak léleken és igazságban kell imádniuk kibújva a templomkapuk, gyülekezeti falak hit kockázatát nem vállaló komfortzónájából.

Mi, a szemetekben nem hivatalosak, Krisztus szenvedésébe, halálába oltva felátadásával választottakká váltunk az ő kegyelméből. Ti, akik az első hivatalosak vagytok, tőlünk, az utolsóktól vehetitek át az irgalmasság cselekedeteivel az utolsó ítéletkor Krisztus jobbkeze felől kiválasztottságának kegyelmi ajándékát. Mert tettett az Atyának, hogy a senkiket válassza, hogy a maguk szemében igazakat kérlelhetetlen szeretetével megalázva valahogy megmenthesse.

